

Gosenice se lahko pokončajo, če se na ogenj vrže dobro zmlete ali zdrobljene smole, katerej je primešanega nekoliko žveplovega cvetja. Skleda z ognjem se tako pod drevo postavi, da dim naravnost med njegove vejice puhti. Kmalu bodo gosenice kapale na zemljo. Se vé, da se ima kaditi ob tihotnem vremenu.

Sejmovi. 16. julija v Dobji. — 17. jul. na Mti — v Veračab, — v Štanci fare sv. Ane na Goričkem. — 20. jul. pri Št. Ilu pri Turjaku (sv. Lenart), — pri sv. Marjeti na Pesnici in v Vitanji. — 21. jul. v Vrenski gorci. — 22. jul. pri sv. Heleni pri Šmarji — pri sv. Mohorji — pri sv. Magdalenii v Mariboru — in v Orešji.

Dopisi.

Od nemške meje. Iz vseh krajev prihajajo letos žalostne dogodbe, kako razbrzdano razsajajo elementi, kako povodnje hrame rušijo, kako toča v nekaterih minutah kraje, srenje, cele fare pobije. Tudi od tukaj moram poročati nesrečo, ki nas je 6. t. m. zadela.

Bila je ta den že v jutru vročina skoro neznošljiva. Soparne megle se zbirajo, pa veter je bil sladko upanje, da kaj budega prišlo ne bo. Skoro popoldne začnejo lukati rjavkaste megle iz Gomilice črez hribe proti Svičini, ali nasproten veter še je bil vedno tolažba. Kmalu se pomiri ves zrak, niti listek na drevesu se ni gibal, le šum in ropot v meglah, ki se vedno bližajo, bil je slišati. Zdajci se prikadijo sivkasti oblaki z neznanim viharjem. Glave dreves so se zemlje dotikale; vlilo je toče in deža, da je v nekaterih minutah z nevihto vred odšlo vse veselo upanje iz polja in vinogradov. Burja je polomila najmočnejša drevesa ali na korenu, ali na polovici debla. Toča je pobila Svičinsko srenjo, Ciringo, Počigrac do drobnega in nekoliko od Vrtič. Žalostna prihodnost za uboega kmeta! Leta 1853. in 1854. je na spomlad pokončal mraz, letos pa pri najsijajnejem upanju veselo branje poklala toča. Od kod denarja za velike dače in za druga hišne potrebe? Gospod Seidl, ki vedno pleše okoli cerkve, farovžev in mežnarij, je prošén, naj nam razvozla to uganjko!

Iz Čadrama. (Redka svečanost.) 7. julija smo pri nas obhajali lepo in redko svečanost. Zbralo se je namreč nenavadno število duhovnikov in množina vernega ljudstva, da bi s svojim ljubljenim župnikom č. g. J. Kunej-em obhajali 25letnico njegovega župnikovanja v Čadramu. V našem kraji smo te sicer redke slovesnosti v kratkem času bili 2 krat priča: lani pri č. g. K. Jakliču v Špitaliču in zdaj pri č. g. Janezu Kuneju. Ker je ta po svoji ljubeznivosti in gostoljubnosti daleč poznan in ljubljén, se ni čuditi, da mu je prišlo mnogo prijateljev duhovskega in svetnega stanu k temu veselemu dogodku sreče voščiti.

Poglavitno svečanost v cerkvi so č. g. dekan in nadžupnik Dr. J. Ulaga z lepim, primernim nagovorom, domačo veselico pri mizi pa č. g. J. Virk s krasnim slavospevom in različni gostje s srčnimi napitnicami povzdigovali. Ta slovesnost je bila lepo znamenje edinosti in ljubezni med duhovniki in vernimi našega kraja; mislimo pa, da je bila tudi v veselje, tolažbo in plačilo za prestane trude in skrbi č. g. župniku, ktereга nam ohrani Bog še mnoga leta!

Od Sv. gore. (Cesar Ferdinand dobrotnik Sv. gore.) Dobro znana je Slovencem na Štajerskem, Kranjskem in Ogerskem pa tudi sosedom Hrvatom, slavna božja pot h Devici Mariji na Sv. gori. Sredi zelene hoste na blizo 2000 črevljev visokem hribu stoji to velikansko Marijino svetišče. Daleč po svetu se lepa cerkva ozira črez bogate vinske gorice do Boča, do zolepaških planin, v kranjske in hrvatske pokrajine. Pozidali so njo pred več sto leti nekedanji lastniki Bizeljske grajšine, grofi Tatenbahi. Za cesarja Jožefa II. je svetna gospodska cerkvo hotela podreti ali neustrašljivi kmetje so njo razrušenja oteli.*)

Pred 4 leti je bila po prizadetji župnika in s pomočjo dobrotnikov lepo ponovljena. Med temi nahajajo se tudi svitli cesar Ferdinand, ki so prvi poslali 400 fl. Zato smo pa tudi za njih 6. julija opravljali mrtvaške molitve s sv. mešo. Svetega opravila se je udeležilo mnogo farmanov, ki bodo gotovo vse žive dni pomnili cesarskega dobrotnika cerkve. Bog mu plati obilo v večnosti! Mogoče je, da ova cerkev zopet pride v nevarnost, ker ne stoji na lastnem, ampak na tujem zemljišču, ki je last Bizeljskih grajšakov. Vendar dokler bo Bizelj v oblasti slavnih Windischgrätz-ev, ki so dika avstrijskih Katoličanov, tečas se za cerkvo nikakor ni bati.

Iz mariborske okolice. (Vloga za Seidla.) Ker še sitni g. Seidl neče v Kamci odstopiti, akoravno ga §. 34. britko gleda, so Kamčani sledečo vlogo napravili pri visoki c. k. namestniji v Gradcu.

Na prošnjo pri slavnem štaj. dež. odboru za odstranjenje g. C. Seidla od srenjskega predstojništva v Kamci je blagovolila visoka c. kr. namestnija z dopisom od 6. marca t. l. št. 3972 po končani preiskavi odločiti: „g. C. S. mora istinito kot prebivalec ove srenje spoznan biti“.

G. C. S. pa istinito nima nobenega posestva v Kamci in tedaj krajcarja davka v tej srenji ne plačuje. Ves izobražen svet se čudi, kako še g. C. S. kamški srenjski predstojnik ostati zamore kot v Mariboru stanujoč, kar zamore celo mariborsko mesto dopričati in kar tudi slavnemu c. k. okrajnemu glavarju (predstojništvu) neznanu biti ne more; toraj je g. C. S. po srenjsk. vol. redu §. 34. nepostaven kamški srenjski predstojnik.

Kot nepostaven predstojnik pa službuje (am-

*) Ali se zamore o tem iz ustmenega poročila še kaj izvedeti? Prosimo! Vred.

tira) po nedeljah in praznikih in ne miruje celo ob „norma-“ dnevih od svitlega cesarja odločenih.

Na binkoštno nedeljo, kedar vse sodnije, pisarnice in štacune morajo zaprte biti, je poslal g. C. S. nekemu posestniku, tedaj plačevalcu davka, povabilo v srenjsko pisarno priti. Ker je že pa 14 dni poprej, ko je za voljo srenjskega predstojnika zvedel, obljubil z nekaterimi otroci v Maribor k birmi iti in se v srenjski pisarni na binkoštno nedeljo kot „norma“ ni predstavil, pošle nepostavni srenjski predstojnik C. S. trojno povabilo na binkoštno nedeljo; vendar je srenjski sluga vse 3 povabila zopet odnesel. Tri dni potem ga je dal brez povabila z žandarji v kamško srenjsko pisarno kot kakega kriminalnega zločinca, tolovaja ali ubijalca tirati. Takovo trinoštvo po §. 34. sr. vol. reda nepostavnega srenjskega predstojnika je vendar grozno in časti žaljivo. Dozdaj še noben srenjski predstojnik ni za preiskavnega sodnika potrjen.

V kamški srenji je tudi pod tem predstojništvom veliko neredov.

Mnogokrat izvrže Drava mrličje, ki morajo pod golim nebom več dni ležati in zrak okuževati, ker srenjski predstojnik g. C. S., kot državni in deželni poslanec, prednik okrajnega zastopa, prednik cerkvenega skladalnega odbora v Kamci, pri sv. Križu, šolski prednik, šolski ogleda v Kamci in pri sv. Križu, odbornik v Rožbahu in Brestenici in slednjič oče ubogih v Kamci svojim dolžnostim zadostovati ne more, da bi mrtvašnico sozidati dal. —

V času njegovega predstojništva je gasilno orožje do drobnega strohnelo, joj nam, ako začne goret!

Mirno ljudstvo preoblaga zoper princa Don Alfonza, sorodnika svitlega cesarja. Pridne srenjčane kaznuje ročno ali v denarjih celo čez pravico srenjskega predstojnika do 20 fl. ali s srenjsko ječo.

Vse hoče sam napraviti in zapravi mnogokrat važne pisma, da je že marsikteri poškodovan bil.

Mi istinito ne razumemo, zakaj se taki gospod, kateri bi moral postave vedeti, tako trdoglavno za majhno srenjsko predstojništvo trga. Je hasek res tako velik?

Mi istinito ne razumimo, zakaj bi moralo v eni osebi toliko služeb zedinjenih biti pri kojih se o redu govoriti ne more.

Podpisani tirjajo resno najmanj triletni srenjski račun, kakor tudi triletni denarni izkaz za cesto v kamški grabi, za katero kamolomnik od sežnja 40 kr. v celem letu k manjšemu 100 gld. izplača, kateri davek je g. C. S. voznikom kamenja naložil, cesta se pa večjidel z raboto popravlja; da se ne bo več reklo, „vse gre gor“; mi pa nismo nikdar računa videli.

Račun pa mora vendar enkrat skozi 14 dni na ogled vsakemu srenjčanu pristopen biti.

Ponižno podpisani prosijo visoko c. kr. namestnijo, naj slav. c. kr. mariborskemu glavarstvu naroči razpisanje nove volitve srenjskega predstojnika v kamški srenji, da postava pred ljudstvom veljave ne zgubi.

V Kamci.

Pak Franc, Hlebič Anton, Ledenik Miha, Ledenik Janez, Karner Jaka, Marko Janez, Lorbek Jaka, Raner Janez.

Že je preteklo 6 tednov in pritoženci odgovora še niso dobili. G. Seidl se je, kakor slišimo zagovarjal, da zavoljo obilnih poslov ne more napraviti srenjskega računa, kakor tudi šolskega in za uboge ne. Dobro, tedaj pa naj odloži in izpreže! Škoda velika, da ni konservativec; ne dvomim, da bi se ga že davno bili iznebili!

Od sv. Petra pod sv. gorami. (Odgovor poprejšnemu „pürgermajstru.“) Poizvedel sem po srenjskih odbornikih, da v srenjsko blagajnico vlaganega denarja najti ni, brizgalnice pa tudi nimamo in račun? No, ta je moral že precej natančen biti. Sicer pa sami veste, zakaj niste bili več v srenjski zastop voljeni. Prišli ste namreč ob vse zaupanje pri vsaki stranki, ker ste si ga drugod poiskali. Št. Petračan.

V Grizah. (Cerkvene oprave, — letina, — pomanjkanje denarjev, toča). Jaz sem v teku tega leta za našo cerkev več sort oblek naročil in dobil, in sem z vsemi prav zadovoljen.

Ker je den denes se treba zelo varovati, da človek pri kupovanju cerkvenih oblek — sleparjem, oderuhom, zlasti židovom v kremplje ne pride — mislim ustrezati, ako oznanim, da ima gospa udova Barbara Kogl — v Ljubljani v lastni hiši (Congressplatz 32) prodajalnico in bogato zalogo lepih cerkvenih oblek, kjer se tudi vse take in enake reči izdelujejo, popravljajo in naročajo.

Imenovana gospa tudi s cerkvenimi oblekami za prodajo potuje, je skoz in skoz poštena in pravična, in v primeri k drugim prodajalcem s svojo robo še ne predraga. Vredna je pohvale in priporoče. —

Letina bo pri nas, naj si je ravno na binkoštni ponedeljek, in pretekli petek toča semtertje škodo napravila, še koj dobra. Posebno koruza in krompir bogate pridelke obetata. Tudi trta dobro kaže po goricah, kjer toče ni bilo. Sena se je pa obilo nakosilo.

Pomanjkanje denarja ljudje tukaj vedno bolj čutijo, in to tukaj zato tem bolj, ker so imeli v preteklih letih po vožnji premoga in apna iz tega kraja mnogo zaslužkov, zdaj pa skoraj nič. Kajti zavoljo pomanjkanja naročbe večjidel vsi rudniki in vse apnarije tukaj stojé, in se je tudi mnogo delalcev od tod odpravilo. —

Včeraj po poludne ob 5. uri je v gorni savinski dolini v oblakih vrelo, da je bila groza poslušati. Gosta in debela toča se je vsipala, in v

Šent-Petru in o tamošnjih okolih polja do malega zatrla. Kako na dolgo in na široko da je huda ura zrevšino napravila, se še zdaj poročati ne da. —

Bog se nas usmili!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kranjci so jako razdraženi, ker so se njihove pritožbe zoper goropadne nepostavnosti pri volitvah za kupčijsko zbornico trešile pod klop. Sodnija je preiskave ustavila.

Naš štajerski deželni poglavar Kūbeck je odpotoval v toplice; pravijo, da ne pride več nazaj kot deželni poglavar. Slovencem je to vse eno. —

Čehi so hoteli svojega mrtvega kralja (cesarja) Ferdinanda sijajno spremljati do praškega kolodvora. Ali to se njim ni dovolilo. Sicer pa so telo mrtvega cesarja tako naglo skozi Prago peljali, da je peščica spremljajočih vojakov morala kar za njim leté sopihati. — Pri pogrebu na Dunaji je cesarjevič Rudolf zbolel; prikazale so se osepnice; ali sedaj je nevarnost že minula. — Pruski cesarjevič pa je pri odhodu na Nemško imel na železnici nesrečo. Železniški strežaj je drago krivo premeknil in sedaj je cesarjevičev vlak tresnil v nasprotni mešani vlak, da je 1 človek takoj mrtev obležal.

V gornji-Avstriji so liberalci imeli v Lincu glasovito banko: *Industrie-Bank*. Ta je sedaj prišla na kant, ker je 400.000 gld. vplačanega denarja popolnem zapravila, vrh tega pa še 1,180.643 fl. dolga delničarjem naložila. Ti sedaj tožijo bankine odbornike; med njim je 5 liberalnih poslancev. Liberalci se nad to sramoto sila jezijo, ker svet tako jasno in debelo vidi, da ti strici gledajo le na — svoj žep. Ljudje so vsled tega začeli še bolj pristopati h poštemu katoliškemu političnem društvu za celo gornje-avstrijsko deželo; sedaj šteje že 23.360 udov. To je izdatno!

Ministri na Dunaji so se o drugoletnem proračunu posvetovali. Govorica je, da namenijo terjati 8 milijonov za nove kanone in pa 13 milijonov za izboljšanje hrane pri vojaki. — Tudi so se naši ministri pogovarjali z madžarskimi zavolj colne pogodbe. Madžari hočejo od naše vžitninske dače imeti 3 milijone, drugače nam žugajo ogersko mejo zapreti in colnino pobirati, kakor je nekaj bilo.

Ogerske volitve so za Cerkvu in za narode nemadžarske izišle jako slabo. Voljenih je 305 liberalcev, 17 Saksov, 30 skrajnih levičnikov in samo 17 konservativcev Sennyeyvih; 3 milijoni Slovakov nimajo nobenega narodnega poslanca; Srbi so hudo propadli zoper Nemce in Madžare; od 8 sedežev ohranili so samo 2. Celo slavni Miletič je propadel.

Na Hrvatskem se stranka dr. Makanca

utvrduje, zlasti na Primorskem. — Mažuranič ban je na 19. t. m. pozval vse odličniše gospodarje v Zagreb na posvet, kako bi se pomagati in povzdigniti dalo hrvatsko poljedelstvo?

Vnanje države. Na Španskem je te dni vladini general Jovelar z veliko močjo napadel Karlistovskega generala Dorregaraya. Ta se mu pa je tako srečno ognil, da mu oni ni mogel veliko hudega prizadjeti. Sicer pa je mnogo nesreče, nasilstva in krviprelivanja, ki bi si ljudje lahko prihranili, ko bi se pravemu kralju Karlu VII. brž udali hoteli.

Na Turškem v Hercegovini so se Kristjani vzdignili nad Turke, vendar se ne more še prav zvedeti ali z dobrim ali nesrečnim uspehom.

Egiptovski kralj je sicer turškemu sultanu podložen, pa le na videž; prav za prav dela, kar hoče. To pa gotovo na srečo svojega ljudstva. Kajti egiptovski kralj je med vsemi mohamedanskimi vladarji najpametnejši. On stavi železnice, skrbi za pravico in red, širi poduk in učilnice in ravno sedaj je odpravil krivi mohamedanski koledar in uvedel gregorijanski, po katerem leta, mesence i dneve šteje ves izobražen, krščanski svet, kakor je letošnji „Sl. Gosp.“ to širneje razlagal v št. 16. in 17.

Za poduk in kratek čas.

Vremensko prerokovanje.

II.

Kako vreme da utegne nastopiti, to zameremo spoznati tudi na različnih prikaznih pozračne svetlobe.

Kedar prav tenki oblaki prepregajo nebo, tedaj vidimo solnce, še večkrat pa mesec obdan s svetlim kolobarjem, kakor da bi bil ograjen ali ovenčan. Nemci pravijo, da ima mesec tedaj dvor okoli sebe (Hof.). Ta svetli venec je včasih zelo majhen, včasih pa tudi precej velik in tedaj po znotranjem robu rudečkast. Ovi mesečevi veneci ali kolobarji so precej zanesljivi vremenski preroki in je tedaj vredno, da kmetovalci na nje gledajo. Kažejo namreč, da se bo lepo vreme v kratkem sprevrglo v deževno ali snežno. V pojasnilo tega naj služijo sledeče besedice! Mesec dobi svoj venec, kedar južno vetrovje nebo enakomerno zagrne s tankimi meglicami, ki so sestavljene iz samih, obilnih, vodenih soparjev. Sedaj je treba, da se nekoliko zgostijo in sneg ali dež je gotov, kar se včasih že v 23 urah zgodi, včasih pa še le v 2 ali 3 dnevih.

Jutranja in večerna zarja nastane, kedar v jutru in na večer solnčni žarki prehajajo skozi goste vodene pline ali soparje blizo zemljinega površja. Vodeni plinovje ali soparji imajo namreč to lastnost, da prepuščajo skozi sebe le rudečo in rumeno solnčno svetlobo. Bolj tedaj ko zarja rudi in žari, več vodenih plinov je v